

У Србији 18.287 бескућника

Углавном су у познијим педесетим годинама, ниског образовања, незапослени или ангажовани на слабо плаћеним пословима и често – зависници од алкохола, дроге, па и коцке

Највећи број бескућника у Србији живи у Београдском региону, а подаци изведени из последњег пописа становништва говоре да у нашој земљи постоји 18.287 људи без адресе. Највећи број њих живи у шупама, баракама, приколицама, вагонима, подрумима, картонским и нехигијенским насељима, а 445 бескућника живи на улици, у парковима и под мостовима. Међутим, др Мирјана Бобић, професорка Филозофског факултета у Београду на Катедри за социологију и ауторка студије под називом „Бескућници”, истиче да ове цифре треба узети са великом резервом, јер су пописивачи **Републичког завода за статистику** до њих дошли на посредан начин – преко установа социјалне заштите које су у контакту са бескућницима.

У скици за профил бескућника налази се мушкарац од 55 до 59 година, ниског образовања, незапослен или ангажован на слабо плаћеним пословима, који је често зависник од алкохола, дроге или коцке, истакла је др Мирјана Бобић на јучерашњој конференцији за новинаре која је одржана поводом светског дана бескућника.

– Бескућници су остали без крова над главом из различитих разлога – многи од њих постали су жртве раз-

вода, хипотеке, миграција, болести, насиља у породици, старења и пада друштвене солидарности. Међутим, бескућништво је и метафора краха државе социјалног благостања, која је водила рачуна о својим најугроженијим грађанима и градила социјалне станове. Због тога данас, више него икада, свако може постати бескућник – банке су преузеле наше судбине и многе особе су постале жртве хипотекарних кредита након што су про-

Београд (7129), Ниш (775) и Нови Сад (623), односно београдске општине Нови Београд (1575), Палилула (1025), Чукарица (755), Земун (607) и Вождовац (597). Забрињава, међутим, податак да је сваки четврти „становник” картонских насеља – млађи од 14 година. Иако свега трећина бескућника за себе каже да припада ромској националној мањини, највећи број особа без адресе је ромског порекла.

Попис из 2011. године није спроведен на територији АП Косово и Метохија, док је у општинама Прешево и Бујановац забележен смањен обухват јединица пописа услед бојкота већине припадника албанске националне заједнице

глашене за технолошки вишак у свом предузећу – упозорила је ауторка ове студије.

Она је подсетила да је током деведесетих година целе породице преко ноћи постајале бескућници без икаквих примања, јер су бежале из рагом зараћених подручја како би сачувале живу главу.

По броју бескућника који живе у нехигијенским насељима истичу се

„Највећи број бескућника преживљава захваљујући сакупљању секундарних сировина, а подаци о њиховом брачном стању говоре да доминирају они који никада нису склопили брак”, нагласила је др Мирјана Бобић.

У Европској унији тренутно живи 3,3 милиона бескућника – највише их има у Немачкој и Француској, а најмање у скандинавским земљама.

К. Ћорђевић